

За всяка страна това увеличение има свое числово изражение, но съвместните публикации са се увеличили и като цяло. Съществено е изменена и структурата на научните връзки на българските учени - тя е станала по-разнообразна (табл. 2). Ако преди основните съавтори в техните публикации бяха автори от СССР и някои страни от бившата социалистическа общност, то сега ситуацията е друга: на първо място излиза съавторството с учени от развитите индустриални страни.

Таблица 2

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪВМЕСТНИТЕ ПУБЛИКАЦИИ
НА БЪЛГАРСКИТЕ УЧЕНИ С УЧЕНИ ОТ ДРУГИ СТРАНИ
(ПО ДАННИ НА SCI, 1990-2000)*

Година Страна	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Германия	68	103	120	140	117	150	134	207	175	227	190
САЩ	45	25	66	77	101	88	88	93	117	120	144
Франция	29	34	51	71	68	91	84	109	106	110	113
Италия	21	29	49	50	51	58	78	78	92	84	91
Русия	112	127	123	104	72	63	59	70	73	68	73
Испания			27	31	36	46	47	56	72	68	72
Англия	18	18	19	20	27	43	35	36	52	47	72
Нидерландия			27	27	16	31	23	37	44	43	43
Унгария	18	13	31	25	18	26	21	40	42	17	50
Швейцария			28	28	12	34	30	40	38	33	41
Финландия						18	16	34	40	35	37
Румъния						21	20	40	35	32	41
Белгия					14		24	23	32	36	34
Индия			18	19		15	17	31	29	34	37
Южна Корея				16		15	15	27	29	26	31
Китай			30	34	13	15	18	28	28	27	36
Япония			14	20	22	21	25	30	27	31	30
Полша		21	25		19	15	17	17	21	26	36
Гърция	14	15	16		14	17	20	12	27	29	30
Кипър			14	14		16	15	25	27	24	30
Тайван									23	24	31
Канада				17				20	14	15	
Австрия								15	15	22	
Австралия									14	14	14

* Посочени са данни само за страните с 14 и повече съвместни публикации през съответната година.